

بیانات در دیدار سران و معتمدان عشایر کردستان - 24 / اردیبهشت / 1388

بسم الله الرحمن الرحيم

این جلسه به برکت دل‌های باصفا و روح‌های پطرأوت عزیزان عشایری، جلسه‌ی بسیار باصفا و سرشار از صمیمیت است. آنچه برادران عزیز در اینجا درباره‌ی انقلاب عزیز ما، درباره‌ی وفاداری به اصول انقلاب بر زبان جاری کردند، جزو باورهای قلبی این بنده‌ی حقیر است. ما از آغاز انقلاب تا امروز در وفاداری عشایر غیور مؤمن سلحشور این خطه‌ی پرافتخار و سرافراز، هرگز لحظه‌ای تردید نکرده ایم. آنچه هم که شما برادران عزیز و بخصوص این مجری محترم و خوش آهنگ درباره‌ی شخص این بنده‌ی حقیر گفتید، اینها هم در حقیقت راجع به انقلاب است. شخص این بنده‌ی حقیر يك ذره‌ای هستم در دریای عظیم این انقلاب بزرگ و این ملت بزرگ.

هرچه ملت ایران دارد و هرچه آحاد این مردم و مسئولین کشور و فداکاران این راه از افتخار کسب کرده‌اند، مربوط به اسلام است، مربوط به این انقلاب بزرگ است، مربوط به آن لطف و رحمت بی‌پایانی است که خدای متعال بر این ملت سایه افکن کرد و به برکت آن، این ملت توانست این حرکت عظیم را انجام دهد.

خیلی خوشوقت هستم از اینکه در جمع شما حضور دارم. در بعضی از سفرهای دوران جنگ و حتی قبل از شروع دفاع مقدس، در این مناطق با برخی از این عشایر عزیز و غیور دیدارهایی داشته‌ام، لکن جمع امروز شما که از عشایر سه استان در اینجا اجتماع کرده‌اید - استان آذربایجان غربی، استان کردستان و استان کرمانشاه - يك جمع پرمعنائی است؛ پیام دارد؛ این جمع با زبان فصیحی حرف می‌زند.

يك ملت آن وقتی جایگاه رفیع خودش را در میان ملت‌های عالم پیدا میکند که با عمل خود، با حضور خود با دنیا حرف بزند. ملت ما در دوران سی سال انقلاب، بخصوص در برهه‌های حساس، با عمل خود، خود را اثبات کرد. مفاخر ملی چیزی نیست که با ادعا و حرف اثبات شود؛ ملت عمل کرد. در این عمل و در این اقدام، شما عشایر غیور کرد در این منطقه، جزو نقش‌های حساس و در شمار نقش آفرینان برجسته محسوب می‌شوید.

عشایر همان طوری که امام فرمودند، ذخائر انقلابند. همه‌ی عشائر، مرزداران، سنت داران، حافظان هویت و حیثیت بومی این کشورند؛ در این هیچ شکی نیست، لکن بعضی از عشایر به مناسبت موقعیت جغرافیائی و سیاسی و حساسیتهائی که در طول این تاریخ پرفراز و نشیب پیش آمد، فرصت پیدا کردند تا هویت خود را، حقیقت خود را، ذخیره بودن خود را در عمل اثبات کنند و شما عزیزان من، در این زمره قرار دارید. امروز شما گفتید، اما در دورانهای گذشته، در سالهای قبل، شما عمل کردید. عمل شما نشان دهنده‌ی همین حقایقی است که امروز بیان کردید. کردستان و منطقه‌ی کردی به خاطر موقعیتهای خاص خود، از آغاز انقلاب هدف توطئه‌ها قرار گرفت؛ قبل از اینکه جنگ تحمیلی شروع شود. دشمنان انقلاب اسلامی در این منطقه امیدها داشتند. شخصیهائی از وابستگان رژیم طاغوتی در این منطقه حضور پیدا کردند به امید اینکه شاید بتوانند از حمایت مردم عشائری غیور مؤمن ما برخوردار شوند و پنجه به چهره‌ی انقلاب بزنند. اینها را ما دیدیم، اینها را مطلع بودیم. فرق است بین آن عشیره‌ای که در محل استقرار خود قرار گرفته است؛ نه توطئه‌ای هست، نه تحریکی هست، نه بدخواهی‌ای هست، و البته در خدمت انقلاب و کشور قرار می‌گیرد، با آن عشیره‌ای و آن طوایف و عشایری که هدف توطئه‌ی دشمن قرار می‌گیرند و در عین حال محکم و استوار می‌ایستند؛ ما اینها را از یاد نخواهیم برد. حافظه‌ی ملت ایران و حافظه‌ی انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی اینها را ثبت کرده است؛ اینها هست. عشایر مرزداری کردند. شما در این منطقه خوب مرزداری کردید.

اینجا قبائل مختلف بودند، بعضی از این قبائل در میان خود، اختلافات تاریخی و سرزمینی هم داشتند. این قبائل بعضی شیعه بودند، بعضی سنی بودند؛ اختلاف مذهبی هم داشتند. دشمن به این واقعیات به چشم يك فرصت نگاه میکرد و میخواست از این فرصت علیه انقلاب استفاده کند. عشائر این منطقه دشمن را مأیوس کردند. شما دشمن را ناکام کردید؛ این خیلی ارزش دارد. عزیزان من! ملت ایران حرکتی در انقلاب اسلامی انجام داد که این

حرکت نه فقط برای این منطقه، بلکه برای جهان بشریت مبدأ يك تحول، مبدأ يك نگاه نو، مبدأ يك خط جدید در حرکت فکری بشر شده است و بعد از این، بیشتر خواهد شد.

ما از خاستگاه اسلام حرف زدیم، اما آنچه که اسلام برای بشریت و برای سعادت انسان در نظر گرفته است، سودش و فایده اش مخصوص معتقدین به اسلام نیست. اسلام میگوید در مقابل زورگوئی و ظلم بایستید؛ از مظلوم دفاع کنید؛ از فشار قدرتمندان زورگو نهراسید؛ در مقابل توطئه‌ی شیادانی که راهزن زندگی بشوند، هشیار باشید. اسلام میگوید انسانها به فطرت خودشان برگردند. اسلام طرفدار حق است، طرفدار عدل است. این چیزها درمانهایی برای درد بشریت است. بشریت در طول تاریخ از ظلم و بی عدالتی و تبعیض رنج برده است. نسلهای بشری از دست زورگویان تاریخ سیلی خورده اند. این زورگویان يك روز در چهره‌ی فرعون‌ها و قارون‌ها بودند، يك روز در چهره‌ی ابوجهل‌ها و ابولهب‌ها بودند، يك روز در چهره‌ی قدرتمندان زورگوی زمان ما هستند. اینها خطرشان از خطر فرعون‌ها بیشتر است؛ اینها زیانشان برای بشریت از زیان همه‌ی ستمگران تاریخ بیشتر است؛ اینها مجهزند؛ مجهز به همه‌ی ابزارهای زور و تزویر و فریب. امروز تبلیغات دشمنان در سرتاسر دنیا - نه دشمنان ما، دشمنان بشریت - سعی میکند از آنها يك چهره‌ی انسان دوست، طرفدار بشر، طرفدار انسان معرفی کند. اینها خیلی خطرناکند. انقلاب اسلامی در مقابل يك چنین جبهه‌ی خطرناکی قیام کرد، ایستاد و موفق شد.

این خیلی فرصت بزرگی برای ملت ایران است. ما فرزندان این آب و خاک باید افتخار کنیم که خدای متعال این شجره‌ی طیبه را در سرزمین ما، در ملت ما، در دلهای ما با دست قدرت خود غرس کرد. این افتخار متعلق به ما ایرانیان است که توانستیم پرچم اسلام را بلند کنیم که این پرچم، پرچم عدالت، پرچم انصاف، پرچم خردورزی، پرچم پیشرفت ملی، پرچم احسان و عدل و داد است. این پرچم را ایرانی‌ها بلند کردند، دشمنان بشریت - مستکبرین عالم - همه‌ی تلاش و توان خود را به کار بردند تا این پرچم را به زیر بکشند و این دست را قطع کنند؛ اما نتوانستند. در این تلاش مقدس، سهم عشایر عزیز ما در این منطقه، سهم بسیار مهمی است.

آنچه من به شما امروز توصیه میکنم - اگرچه می بینم که بحمدالله هوشیاری شما آنچنان هست که شاید به این توصیه‌ها نیاز هم نباشد، اما تأکید میکنم - مسئله‌ی امروز این منطقه، مسئله‌ی امنیت است. شماها توانسته اید حافظ امنیت باشید؛ این توان را باید در خودتان تقویت کنید؛ این مسئولیت سنگین را بر دوش خودتان همیشه احساس کنید. و من میگویم این احساس مسئولیت را به فرزندان و جوانانتان منتقل کنید. این کشور و این ملت باید این حرکت را ادامه دهد؛ دشمنی‌ها استمرار خواهد داشت. باید روزبه روز هشیارتر شویم. البته دشمن با همه‌ی توش و توان خود به میدان آمد، کاری از پیش نبرد، بعد از این هم به فضل الهی و به اذن الهی، دشمن کاری نخواهد کرد و نخواهد توانست بکند؛ اما این در صورتی است که ما هوشیار باشیم؛ ما بیدار باشیم. اگر دچار غفلت شدیم، اگر سرگرم مسائل کوچک شدیم، اگر در کنار مسائل روزمره‌ی خود از مسئله‌ی اصلی که حفظ کیان این ملت و حفظ کیان این نظام مقدس است، غافل شدیم، دشمن ممکن است ضربه بزند. امیرالمؤمنین در نهج البلاغه فرمود: «و من نام لم ینم عنه»؛ اگر شما در سنگر خوابت ببرد، معنایش این نیست که دشمن تو هم در سنگر خوابش برده. ممکن است او بیدار باشد و از خواب و غفلت تو استفاده کند.

امروز ما اطلاع داریم دشمنان نظام جمهوری اسلامی در پشت مرزهای ما در حال توطئه اند. ما میدانیم کردها در آن سوی مرز هم خودشان را ایرانی میدانند. ما میدانیم در بین برادران کرد ما در آن سوی مرز هم، دوستان نظام اسلامی و انقلاب اسلامی کم نیستند؛ شاید بشود گفت اکثریتند. جوانان مؤمن ما در دوران جنگ تحمیلی از توان و هوشیاری برادران کرد ما در آن سوی مرز بهره‌های فراوان بردند. امروز هم که آنها می آیند به ایران - مسافرت میکنند و همیشه گفتگو میکنند - از عظمت قیام ایرانی و اعتمادی که آنها همیشه داشتند، یاد میکنند. این را ما میدانیم؛ اما معنای این سخن این نیست که دشمن از نفوذ، از توطئه، از رخنه غافل باشد. آنجا مشغول کارند، مشغول تلاشند؛ با توطئه، با ایجاد اختلاف، با به کار گرفتن شیوه‌های نامردانه، سعی‌شان این است که هر وقت توانستند، ضربه بزنند. این هوشیاری میطلبد. این هوشیاری و آمادگی که من با شما مطرح میکنم، صرفاً آمادگی نظامی نیست؛ آمادگی روحی. دشمن ممکن است از لحاظ نظامی هم نتواند کار کند، امیدی هم نداشته باشد، اما از لحاظ فرهنگی،

از لحاظ سیاسی، از لحاظ امنیتی، از جاسوس پروری، از رخنه در اعتقادات و ایمان راسخ مردان و زنان مؤمن این مرز و بوم ممکن است بخواهد وسیله ای برای رسیدن به اهداف شوم خودش پیدا کند. این، امنیت ما را تهدید میکند. امنیت در کشور و در هر منطقه، اساس پیشرفت است. برخی از فرصت‌های کار در این استان و استانهای همجوار - در مناطق غرب و شمال غرب کشور - به خاطر ناامنی ای که عوامل و ایادی مزدور دشمن در طول سالهای اول بر این منطقه حاکم کردند، از دست رفت. درست است که مردم کرد جانانه دفاع کردند، لیکن این نیروئی که صرف دفاع نظامی در این منطقه شد، میتواند صرف تلاش عمرانی شود. اگر این میبود، منطقه امروز جلوتر از این بود که هست.

البته کار، زیاد شده. این را ما هم میدانیم، مردم منطقه هم که از نزدیک شاهد هستند و میدانند؛ لیکن آنچه که باید انجام بگیرد و آنچه که میتواند انجام بگیرد، خیلی بیشتر از حجم کاری بود که تا امروز انجام گرفته. بعد از این هم همین جور است؛ هرچه امنیت بیشتر باشد، امکان کار، امکان تولید، امکان عمران، امکان پیشرفت، امکان ارائه ی خدمات بیشتر خواهد بود. این منطقه شایسته ی بیش از اینهاست. امکان طبیعی این منطقه، منابع غنی و عظیمی که در این منطقه هست - هم منابع طبیعی، هم منابع انسانی - خیلی ارزشمند است. این عشایر عزیز - در این منطقه هم همین جور است، در جاهای دیگر هم ما همین را بعینه مشاهده کردیم - مرکز استعدادهای درخشانند؛ استعدادهای برجسته. این جوانهای شما استعدادهائی هستند که انسان میتواند امیدوار باشد که کشور به این استعدادهای در آینده ببالد و افتخار کند. این استعدادهای باید شکوفا شود. توسعه ی خدمات، توسعه ی کارهای آموزشی، توسعه ی سواد و معلومات در بین آحاد مردم، در بین عشایر، در شهرهای گوناگون، این امکان را برای آینده ی این منطقه در اختیار ما و شما قرار میدهد.

امید ما زیاد است عزیزانم! تجربه ها به ما میگوید که ما باید امیدوار باشیم و به آینده یقین داشته باشیم؛ تجربه ی ما این را برای ما مسلم و مبرم میکند. یک روزی بود که دشمنان هم خیال میکردند که این نظام را خواهند توانست ریشه کن کنند. دوستان ما هم در سرتاسر دنیا دلشان میلرزید. مؤمنین کشورهای اسلامی، جوانان مؤمن که امید بسته بودند به این انقلاب، دلشان میلرزید که عاقبت این نظام نوپا و جوان چه خواهد شد. این دشمن همسایه ی ابله ما هم - صدام علفی و بعثی - با همین گمان باطل وارد این جنگ شد؛ به خیال اینکه همه چیز را تمام خواهند کرد. انقلاب تو دهنی زد به آنها؛ آن چنانی که عاقبتشان را شما دیدید. دشمنان بزرگتر از صدام هم در طول این سالهای متمادی امیدها بستند، فکرها کردند، توطئه ها کردند، برای خودشان افسانه سرائی ها کردند، امیدها بستند؛ اما همه ی گمانها باطل در آمد. آنها فکر میکردند انقلاب اسلامی یا نیمماند، یا اگر بماند، توان این را نخواهد داشت که کشور را پیش ببرد. انقلاب اسلامی به کوری چشم دشمنان هم ماند، هم ریشه دارتر شد، هم در علم و تکنولوژی و پیشرفتهای گوناگون اجتماعی و سیاسی، چشم همه را خیره کرد.

امروز در این منطقه، در میان نظامهای گوناگونی که بعضی با دیکتاتوری های نظامی سرکار آمده اند، بعضی با دیکتاتوری های میراثی بر مردم حکومت میکنند، نظام جمهوری اسلامی با مردم سالاری دینی، با حضور حقیقی مردم در انتخاب رده های مختلف مسئولین اجرائی و تقنینی، با حضور مردم در میدانهای گوناگون، با انس میان مسئولان و مردم - این را شما بدانید که جلسه ای مثل جلسه ی امروز ما که دو طرف نسبت به یکدیگر محبت میورزند و دلپایشان از محبت یکدیگر لبالب و سرشار هست، لاقلاً در هیچ يك از کشورهایی که ما در نزدیکی خودمان میشناسیم، نظیر و شبیه این وجود ندارد. البته راههای دور را خبر نداریم و گمان هم نمیکنم. قشرهای مختلف مردم نسبت به مسئولین کشور، نسبت به مدیران طراز اول کشور احساس نزدیکی و خویشاوندی میکنند. مسئولین کشور نسبت به قشرهای مردم عشق میورزند. این يك محبت صادقانه است. چنین چیزی در جای دیگر وجود ندارد - امید جدیدی را در این منطقه به وجود آورده. اگر می بینید فلان دولت وابسته ی به آمریکا، فلان دولت بظاهر مسلمان و در باطن همدست صهیونیستها، فلان دولت مستبد و مستکبر نسبت به نظام جمهوری اسلامی لحظه ای از بدخواهی و بددلی فروگذار نمیکند، به خاطر همین خصوصیت این نظام است که توانسته در دل ملت‌های آنها جای خود را باز کند.

امروز شما اگر به این کشورهای مسلمان عرب زبان مراجعه کنید، با مردم آن جا انس بگیرید، تو بازارهای آن جا بروید، وقتی بفهمند شما ایرانی هستید، نسبت به شما اظهار محبت میکنند، به شما علاقه نشان میدهند. مسئولین شما وقتی به این کشورها بروند - آن جایی که مردم را آزاد بگذارند - مردم نسبت به اینها ابراز احساسات میکنند. نظیر این در هیچ جای دنیا، دیگر وجود ندارد. رؤسای ما به کشورهای مسلمان میروند، جوان، دانشجو، دانشگاهی، مردم کوچه و بازار، طبقات مختلف، مثل مردم شهری از شهرهای ایران برای آنها شعار میدهند، اظهار ارادت میکنند، اظهار علاقه میکنند، دورشان جمع میشوند، سلام میفرستند. این نشان دهنده ی نفوذ این انقلاب در دلهای ملت های مسلمان است. این است که دولتهای مخالف اسلام و مخالف نظام جمهوری اسلامی را خشمگین میکند؛ سراسیمه میکند.

آنچه که داریم، لطف خداست. باید از اسلام بیاموزیم و به خودمان مغرور نشویم. مغرور شدن به خود، مقدمه ی لغزیدن، مقدمه ی شکست خوردن است. آنچه که هست، از لطف و فضل خدا بدانیم: «ما اصابك من حسنة فمن الله و ما اصابك من سيئة فمن نفسك»؛ هرچه پیشرفت هست، هرچه توفیق هست، هرچه امکان خوب هست، از لطف خداست. هرچه نواقص این جا و آن جا هست، ناشی از عملکرد ماست. مواظب عملکردمان باشیم؛ ما مسئولین بیشتر، و طبقات مردم هم هر کدام به نوبه ی خود و شما بزرگان عشایر کرد، متنفذین شهرهای کردی، شما هم مسئولیتهایتان به نسبت موقعیتهایتان، مسئولیتهای سنگینی است. همچنان که تا امروز بحمدالله خوب عمل کردید، از خدا كمك بخواهید و در آینده هم با همین ممشا حرکت کنید؛ اتحاد خودتان را حفظ کنید، صمیمیت را بین خودتان زیاد کنید؛ انقلاب مال شماست، کشور مال شماست، مسئولین فرزندان و خدمتگزاران شما هستند؛ از خودتان بدانید، خودتان را از آنها بدانید. هرچه میتوانید هشیاری و بیداری را حفظ کنید و بدانید به فضل پروردگار آینده متعلق به شما و متعلق به ملت ایران است.

از خداوند متعال، توفیقات، لطف و رحمت او را برای همه ی شما عزیزان مسئلت میکنم.
والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته